Дървото на живота

Тази история, разказана от Свами Ниранджанананда, като червена нишка преминава през различните места в Европа, посетени от него при едно от предишните му гостувания в Европа.

Тази история е темата на посещението ми в Европа. Бих искал да споделя посланието й с всички вас.

В малко градче, в хубава къща живеела възрастна дама със сина си. Дърветата и растенията в градината били нейната гордост и радост в живота. Един ден по телефона се обадила сестра й, която живеела в друг град. Сестрата била болна и я молела да отиде да се погрижи за нея няколко дни. Жената оставила сина си да наглежда градината. Дала му необходимите съвети как да се грижи за растенията, а той казал:

- Мамо, можеш да ми се довериш, непременно ще изпълня наставленията ти. Майката, доверявайки му се, го благословила и тръгнала.

Когато след десет дни се върнала, всичките й растения и дървета били оклюмали и изглеждали безжизнени. Тя попитала сина си:

- Грижи ли се за растенията?

- Да, мамо, грижех се добре за тях всеки ден.

- Тогава защо изглеждат толкова болни и без сила?

- Нямам представа. Всяка сутрин обикалях с парцал в ръка и избърсвах праха от всяко листо, цвете и плод. Почиствах много внимателно стеблата от насекоми. Не знам защо са толкова оклюмали.

Тогава майката попитала:

- А полива ли ги?

- О, това забравих!

Нашият живот е като тези дървета - ние се грижим за него само отвън. Не виждаме корените, които са под земята. Добре се грижим за това, което е над земята, добре се грижим за тялото. Почистваме го и го разкрасяваме всеки ден и с различни лекарства се опитваме да премахнем всички бактерии и вируси, които го разболяват. И въпреки това откриваме, че сме физически и умствено болни, защото в действителност ние никога не стигаме до корените на дървото. Дори не знаем къде се намират те. Според йога корените на живота трябва да се напояват с водите на духовността. Ние никога не сме се опитвали да поливаме корените и затова фундаментът на нашия живот е неустойчив. Станали сме слаби. Лекарството за унищожаване на насекомите по дървото трябва да се нанесе върху ствола на ума посредством укротяването му. За листата, плодовете и цветовете, които представляват тялото и сетивата, също са необходими грижи и контрол.

По този начин трябва цялостно да се опознае както проявеният, така и непроявеният аспект на живота.

Човек трябва да бъде способен да хармонизира както външните проявления на живота над земята, така и да усеща нуждите на корените, които са под земята. В много ситуации, в моменти на шок, в моменти на страдание и болка ние рухваме. Не сме способни да управляваме това, което става в ума ни. Не съумяваме да се справим с това, което ни връхлита, и последвалите реакции са много силни. Това показва слабостта на нашето дърво на живота. Способността да управляваме тези два аспекта на живота - ума и тялото - е целта на йога: да се справим с това, което е над земята, и с онова, което е под земята. Йога ни учи именно как да се грижим за корените. Това е метод, чрез който можем да им осигурим необходимите живителни сокове и по този начин да водим един щастлив, здравословен и стабилен живот.

Поливане корените на духовността

Поуката от тази случка се отнася до всички нас, защото ние наистина се грижим предимно за външното израстване на растението, което е над земята, но не и за вътрешното му развитие. Никога не сме поливали корените, които навлизат дълбоко в нашия ум и не могат да бъдат видени. Водата, с която трябва да напоим това растение на живота, не е водата на удоволствието, а водата на духовното осъзнаване. Тази вода на духовността трябва да бъде изливана върху почвата на ума, така че психичните корени да могат да извлекат силата от нея и да подхранят външния живот. В момента това е възможно в живота ни, реализацията не е далеч, екстазът не е далеч и Бог не е далеч. Това твърдение не е мое; изречено е от светците и мъдреците на всички епохи, но тази идея все още не е пуснала корени в нашия живот. Поради какви ли не причини ние сме силно увлечени по външните преживявания и взаимоотношения. Цялостната система на науката е приспособена да борави с външните проявления на живота. Съществуват обаче някои системи на мислене, които подчертават, че наред с външното, видимото, човек трябва да проявява грижа и разбиране и за вътрешните проявления, за да могат корените, които се простират под земята, също да усетят тази грижа, а не само надземната част на растението, проявяваща се като стебло, ствол, листа и плодове. Това е истинската духовност: способността да се грижим едновременно както за видимото, което е над земята, така и за невидимото, което е под земята.

Сп. ЙОГА, изд. БЙА,1997